

Примљено : 13. 10. 2017.			
ОРГ. Јед.	Број	Трилог	Вредност
	193/19		

Др Далибор Велојић

27. марта 34/13 Ниш

064 1545406

d.velojic@yahoo.com

Филозофски факултет

Тирила и Методија

Ниш

Предмет: Приговор извештају комисије за избор у звање доцент за ужу научну област Историја (Историја Југославије до 1941. и Историја Југославије од 1941.)

Поштовани,

Мој приговор односи се на извештај комисије за избор у звање доцент за ужу научну област Историја (Историја Југославије до 1941. и Историја Југославије од 1941.), написан 06.10.2017. са конкурса објављеног 13.06.2017. Комисију сачињавају: проф. др Мира Радојевић, проф. др Славиша Недељковић и проф. др Божица Младеновић.

Уз уважавање чланова комисије, као и кандидата Дејана Антића, који је предложен у извештају, сматрам неопходним да уложим приговор на одлуку о избору наставника.

У свом извештају комисија се руководила *Правилником о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу* из 2008, 2013, 2014. и 2015. године, као и *Ближим критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу* чл. 10 и 13. из 2014. и 2015. године. У члану 10 *Ближих критеријума*, у ставу 1, као основни услов за конкурс, стоји: *Докторат наука из области за коју се бира*. Кандидат Антић нема докторат из предмета **Историја Југославије**. Тема његове дисертације гласи: *Политичке прилике и српски народ у Вардарској Македонији 1903-1912*. Наведена тема припада предмету који обрађује националну историју XIX века до 1918. године. С обзиром на то да се кандидат не бави историјом Југославије, не поседује основни услов за конкурс. Мишљења сам да је комисија морала да узме у обзир овај елиминаторни услов и Антићеву кандидатуру одбаци у старту, а пријаве осталих кандидата разматра и одабере бољег.

Такође, у члану 10 *Ближих критеријума* наведено је, након набрајања улова, следеће: *Научни радови којима се кандидат квалификује морају бити из научне области за коју се бира у звање.....* Радови кандидата Антића већином обрађују тематику XIX века, што се из извештаја види. Историјом Југославије аутор се бави у само четири своја рада и то:

1. У раду о фудбалској утакмици између Југославије и Бугарске у коауторству са Иваном Бецићем, у часопису *Facta universitatis*, М 24.
2. У раду о БСК, такође у коауторству са Иваном Бецићем, у часопису *Facta universitatis*, М 24.
3. У раду о Конкордатекој кризи 1937 гледану кроз лист *Политика*, у коауторству са Миленом Коцић, на скупу о Миланском едикту, М 34.
4. У раду о ЈВУО у Македонији 1941-1942, свакако у коауторству, са Александром Динчићем. Овај рад објављен у часопису *Баитина* носи категорију М 52, тако да, на основу *Ближих критеријума*, комисија, по мом мишљењу, не би требало да га узима у обзир.

Дискутабилан је рад о утицају Дејтонског споразума на покрет косовских Албанаца, у коауторству са Срђаном Словићем, објављен у *Баитини*, из разлога што је у самом часопису сврстан не у историографију, већ у политичке науке. Поред тога, рад такође носи категорију М 52 и не улази у *Ближе критеријуме*. Индикативно је да је све поменуте радове који га квалификују за избор у звање кандидат Антић радио у коауторству. На основу овога, поставио бих питање комисији: Којим методама може да утврди а) да ли је кандидат уопште оспособљен да самостално пише радове из домена историје Југославије, за коју конкурише, као и б) у којој мери је учествовао у изради поменутих радова?

У делу реферата *Мишљење о научним и стручним радовима кандидата*, комисија је анализирао репрезентативне радове кандидата са позиције уже научне области за коју је расписан конкурс. Први рад кандидата Антића *Узроци слабљења демографске позиције Срба у Старој Србији на прагу XX века*, односи се на историју пре стварања Југославије. Ни у једном делу рада, аутор не спомиње термин Југославија, ни држава СХС, једино у последње две реченице закључка даје кратак осврт на неоосманске амбиције Турске, што је једина веза са савременом историјом. Слично је и са два наредна рада о бугарским плановима за окупацију Србије и сећању *Лесковачког гласника* на страдање Срба. Сматрам да радови који неким својим делом или реченицом упућују на стварање Југославије не могу имати приоритет у односу на радове који се експлицитно баве југословенском историјом.

С обзиром на чињеницу да поље интересовања Дејана Антића није историја Југославије, мишљења сам да није адекватан избор за доцента на овом предмету. Остали кандидати јасно и конкретно проучавају историју Југославије, што су и доказали својим радовима и самим тим испуњавају елементарне услове за конкурс. Референце осталих

кандидата су, за разлику од Антићевих, подложне допуни, јер радови у нишким универзитетским часописима и предавачко искуство које Антић има врло лако могу да се постигну радом на факултету.

У нади да ћете детаљније обратити пажњу на горе наведене чињенице, примите моје најискреније поздраве.

Ниш, 13.10.2017.

Др Далибор Велочић

